

АКТИВНОСТИ ГРАЂАНСКОГ ОДЕЉЕЊА ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА

Заједничке седнице Врховног касационог суда и апелационих судова у 2018. години

У вршењу своје законске обавезе обезбеђивања јединствене судске примене права и уједначавања судске праксе, судије Врховног касационог суда одржале су састанке са представницима апелационих судова и Привредног апелационог суда ради разрешења спорних правних питања и проблема решавања старих предмета, према Споразуму председника апелационих судова са председником Врховног касационог суда и распоредом утврђеним за сваку годину.

У периоду између два Саветовања одржани су састанци са представницима грађанских одељења и одељења за радне спорове апелационих судова и Привредног апелационог суда и то 28.09.2017. године у Крагујевцу, дана 08.12.2017. године у Београду, 23.03.2018. године у Новом Саду и 15.06.2018. године у Нишу.

На овим састанцима разматрана су спорна питања из области опште грађанске материје и материје радног права.

На заједничкој седници одржаној 28.09.2017. године, усвојени су закључци које су једногласно прихватили сви апелациони судови а који гласе:

1. Конвенција о извођењу доказа у иностранству у грађанским и трговачким стварима у члану 2. став 1. прописује да ће свака држава уговорница именовати централни орган који ће бити задужен да прими замолнице које потичу од судског органа друге државе уговорнице и да их доставља надлежном органу ради извршења и да ће свака држава организовати централни орган у складу са својим законодавством, ставом 2. наведеног члана је прописано да се замолница доставља централном органу замољене државе, уз посредовање других органа те државе. Чланом 3. је предвиђено шта замолница треба да садржи тј. какве податке. Наиме у ситуацији када Центар за социјални рад не може да прибави потребне податке суд свакако мора. Из напред наведеног потребно је применити члан 2 и члан 3. Хашке Конвенције о извођењу доказа у иностранству у грађанским и трговачким стварима, односно јесте обавеза суда да прибави доказе, извештај установе специјализоване за породичне односе, односно надлежног органа земље пребивалишта односно боравишта детета.

2. Законски заступник странке која нема парничну способност (малолетна лица, лица лишена пословне способности) не може да изда пуномоћје за заступање те странке у парници у којој се штите њени интереси, свом крвном сроднику у правој линији, брату, сестри или брачном другу, у смислу члана 85. став 2. ЗПП. Изузетак од

овог правила је ситуација када лица ангажована од стране законског заступника спадају у круг лица из члана 85. став 2. ЗПП, у односу на заступано лице, односно ако се ради о крвном сроднику у правој линији, брату, сестри или брачном другу лица које нема парничну способност.

Апелациони судови се нису сагласили око става у вези препоручене пошиљке и благовремености поднеска, па се Грађанско одељење о овом спорном питању изјаснило на седници доношењем

ЗАКЉУЧКА

Врховни касациони суд налази да се препорученом пошиљком има сматрати свака пошиљка која је означена бар кодом, бројевима и ознаком Републике Србије, без обзира да ли носи ознаку Р или АА.

На заједничкој седници апелационих судова са Привредним апелационим судом и представницима Врховног касационог суда одржаној у Београду 08.12.2017. године усвојени су закључци о којима су се сви апелациони судови сагласили, а они су следећи:

- 1. У погледу застарелости потраживања у односу на предузетнике примењује се рок од 10 година прописан одредбом члана 371. Закона о облигационим односима.**

У вези овог питања, Грађанско одељење Врховног касационог суда се на седници одржаној дана 18.12.2017. године изјаснило тако што је донело

Одлуку

да се не прихвата предлог за имену важеће судске праксе и примене члана 347. ЗОО о трогодишњем року застарелости на предузетнике за потраживања према њима проистекла из привредног пословања (промет роба и услуга).

На истој седници одржаној дана 08. децембра 2017. године у организацији Апелационог суда у Београду, донети су и закључци које су прихватили сви апелациони судови:

- **камата код регресних потраживања осигуравачу припада од дана исплате накнаде штете.**
- **Привредни суд је надлежан за поступање по тужби ради проглашења извршења недопуштеним када је тужба поднета после отварања поступка стечаја над тужиоцем.**

У вези постављеног питања које је било спорно између апелационих судова о праву на увећану зараду по основу социјалног програма, Грађанско одељење Врховног касационог суда на седници одржаној дана 24.10.2017. године изјаснило и донело

Одлуку

Социјални програм представља извор права у материји исплате зараде.

На заједничкој седници одржаној у организацији Апелационог суда у Новом Саду дана 23.03.2018. године у погледу питања застарелости наплате судске таксе, сви апелациони судови су се сагласили

- да се наплата судске таксе спроводи у судском а не административном поступку,

- да се приговор застарелости може истицати у правном леку против решења о извршењу донетог на основу члана 40.

- Апелациони судови се нису сагласили о томе да ли суд по службеној дужности пази на застарелост права наплате судске таксе,

- да ли се застаревање прекида достављањем опомене или налога за плаћање судске таксе у складу са чланом 388. ЗОО и око природе рока за наплату судске таксе.

Поводом питања око кога се апелациони судови и Привредни апелациони суд у Београду нису сагласили а то су:

- ништавост одредбе уговора о кредиту којом се корисник обавезује да банци плати трошкове обраде у процентуланом износу од износа одобреног кредита.

Грађанско одељење Врховног касационог суда је о том спорном питању дана 22.05.2018. године заузело

ПРАВНИ СТАВ

Банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита.

Трошкови обраде кредита и пуштања кредита у течај као и други трошкови које банка обрачуна кориснику приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику кредита у

току реализације уговора о кредиту могу бити исказани у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе.

О питањима која су постављена на заједничкој седници апелационих судова и привредног апелационог суда 15. јуна 2018. године у Нишу се Грађанско одељење Врховног касационог суда није изјашњавало.